

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 lipca 1991 r.

Nr 62

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 261 — z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie zmiany wysokości opłat w sprawach karnych 817
262 — z dnia 2 lipca 1991 r. w sprawie zasad postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej 818

ROZPORZĄDZENIA:

- 263 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 27 czerwca 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu zaliczania okresów działalności kombatanckiej i okresów działalności równorzędnej z działalnością kombatancką do okresów zatrudnienia 820
264 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie taksy za czynności komorników 820

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

- 265 — z dnia 26 czerwca 1991 r. w sprawie wykładni art. 25 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych 824

261

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 czerwca 1991 r.

w sprawie zmiany wysokości opłat w sprawach karnych.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się następujące zmiany w wysokości opłat ustalonych w ustawie z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223), zwanej dalej „ustawą”, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1989 r. w sprawie zmiany wysokości opłat w sprawach karnych (Dz. U. Nr 61, poz. 363):

- 1) w art. 2 w ust. 1 ustawy:
 - a) w pkt 1 opłatę w wysokości 1200 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł,
 - b) w pkt 2 opłatę w wysokości 2400 zł zastępuje się opłatą w wysokości 120.000 zł,
 - c) w pkt 3 opłatę w wysokości 3600 zł zastępuje się opłatą w wysokości 180.000 zł,
 - d) w pkt 4 opłatę w wysokości 6000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 300.000 zł,
 - e) w pkt 5 opłatę w wysokości 8400 zł zastępuje się opłatą w wysokości 420.000 zł,
 - f) w pkt 6 opłatę w wysokości 12.000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 600.000 zł;
- 2) w art. 3 w ust. 1 i 2 ustawy opłatę w wysokości 600 zł zastępuje się opłatą w wysokości 30.000 zł;
- 3) w art. 5 ustawy opłatę w wysokości 600 zł zastępuje się opłatą w wysokości 30.000 zł;
- 4) w art. 7 ustawy opłatę w wysokości od 3000 do 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości od 60.000 do 100.000 zł;
- 5) w art. 11 ustawy opłatę w wysokości 600 zł zastępuje się opłatą w wysokości 30.000 zł;
- 6) w art. 13 w ust. 1 i 2 opłatę w wysokości od 3000 do 12.000 zł zastępuje się opłatą w wysokości od 60.000 do 240.000 zł;
- 7) w art. 15 w ust. 1 ustawy:
 - a) w pkt 1 opłatę w wysokości 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 80.000 zł,
 - b) w pkt 2 opłatę w wysokości 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł,
 - c) w pkt 3 opłatę w wysokości 1000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 20.000 zł,
 - d) w pkt 4 opłatę w wysokości 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 50.000 zł,
 - e) w pkt 5 opłatę w wysokości 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł,
 - f) w pkt 6 opłatę w wysokości 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł,
 - g) w pkt 7 opłatę w wysokości 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł,

- h) w pkt 8 opłatę w wysokości 5000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł,
 - i) w pkt 9 opłatę w wysokości 10.000 zł zastępuje się opłatą w wysokości 200.000 zł;
- 8) w art. 21 ustawy:
- a) w pkt 2 opłatę w wysokości 600 zł zastępuje się opłatą w wysokości 30.000 zł,
 - b) w pkt 3 opłatę w wysokości 1200 zł zastępuje się opłatą w wysokości 60.000 zł.

§ 2. 1. W sprawach, w których przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia rozpoczęto rozprawę główną lub odroczonej rozprawy nie prowadzi się od początku, wymierza się opłaty według przepisów dotychczasowych; w innych wypadkach odroczenia rozprawy lub ponownego rozpoznania sprawy albo w postępowaniu po uprawomocnieniu się orzeczenia opłaty wymierza się według przepisów tego rozporządzenia.

2. W razie wymierzenia opłaty za pierwszą instancję przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, opłata wymierzona w postępowaniu odwoławczym nie może być wyższa od opłaty, jaka byłaby wymierzona według przepisów dotychczasowych. Od wniosków i próśb złożonych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia pobiera się opłaty według przepisów dotychczasowych.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1989 r. w sprawie zmiany wysokości opłat w sprawach karnych (Dz. U. Nr 61, poz. 363).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

262

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1991 r.

w sprawie zasad postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej.

Na podstawie art. 68 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres działania: resortowych komisji orzekających przy ministrze, komisji orzekających przy regionalnych izbach obrachunkowych i Głównej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej, tryb postępowania przed nimi oraz zakres działania rzeczników dyscypliny budżetowej.

§ 2. 1. Resortowe komisje orzekające przy ministrze orzekają w pierwszej instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej:

- 1) w zakresie właściwej części budżetu państwa,
- 2) w podmiotach gospodarczych — w sprawach dotyczących otrzymanej dotacji z budżetu państwa,
- 3) w państwowych jednostkach organizacyjnych dysponujących państwowymi funduszami celowymi,
- 4) w jednostkach organizacyjnych niepaństwowych otrzymujących dotacje w ramach danej części budżetu państwa.

2. Przepisy dotyczące komisji orzekających przy ministrze stosuje się odpowiednio do komisji orzekających przy innych dysponentach wyodrębnionych części budżetu państwa.

3. Właściwa do orzekania w pierwszej instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej przez organy rządowej administracji ogólnej jest Resortowa Komisja Orzekająca przy Ministrze-Szefie Urzędu Rady Ministrów.

§ 3. Komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych orzekają w pierwszej instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej:

- 1) w zakresie budżetu gmin,
- 2) w podmiotach gospodarczych w sprawach dotyczących dotacji otrzymanej z budżetu gminy,
- 3) w jednostkach niepaństwowych otrzymujących dotacje z budżetu gminy.

§ 4. 1. Przy organach orzekających działają rzecznicy dyscypliny budżetowej, którymi są:

- 1) przy Głównej Komisji Orzekającej — główny księgowy budżetu państwa,
- 2) przy resortowej komisji orzekającej przy ministrze — główny księgowy budżetu resortu,
- 3) przy komisji orzekającej przy regionalnej izbie obrachunkowej — osoba wyznaczona przez prezesa regionalnej izby obrachunkowej.

2. Do obowiązków rzeczników dyscypliny budżetowej należy:

- 1) składanie pisemnych opinii oraz uczestnictwo w rozprawie,
- 2) składanie propozycji co do rozstrzygnięcia sprawy oraz wniosku o ukaranie,
- 3) wnoszenie środków odwoławczych.

3. Rzecznik dyscypliny budżetowej jest obowiązany do wnoszenia odwołań od postanowień i orzeczeń, jeżeli pozostają one w rażącej sprzeczności z obowiązującymi przepisami, a wymierzona kara jest niewspółmierna do popełnionego czynu.

4. Zastępcą rzecznika dyscypliny budżetowej, o którym mowa w ust. 1, jest pracownik zastępujący głównego księgowego.